

У доповіді проаналізовано особливості видавничої діяльності архівних установ України в сфері публікації історичних джерел. Доповідач порівняв виставкову діяльність архівів із видавничою, наголосивши, що остання має низку переваг, зокрема є більш статичною, не має часових обмежень, пов'язаних із експонуванням та охоплює більшу аудиторію.

Публікація документів виконує низку важливих функцій: 1) популяризація документів, історичних подій та архівних установ; 2) введення історичних джерел у науковий обіг; 3) є елементом національно-патріотичного виховання і формування національної пам'яті та національної ідентичності. В ході дослідження було проаналізовано видавничу діяльність архівних установ України у 2000–2015 рр., виокремлено основну тематику та найбільш значущі видання, з'ясовано, що збірники документів становили не менше чверті всієї друкованої продукції, що виходила в світ у межах архівної системи.

Доповідач зупинився також на головних проблемах у виданні архівних документів, до яких відніс: 1) відсутність чіткої державної політики у цій сфері; 2) відсутність загальнодержавних міжгалузевих стандартів публікації архівних документів; 3) відсутність державного замовлення на пошук і публікацію документів за певною тематикою; 4) недофінансованість архівів (у першу чергу нестача коштів на комп'ютерну техніку, витратні матеріали та поліграфічні послуги); 5) низький фаховий рівень «публікаторів» документів, корені якого лежать в економічній площині (низькі заробітні плати, велика плінність кадрів, неможливість ознайомлюватись із міжнародним досвідом тощо).

Насамкінець розглянуто основні вектори розвитку видавничої діяльності архівних установ.